

Fővárosi Ítéltábla

8.Pf.20.404/2021/8.

A Fővárosi Ítéltábla dr. Nehéz-Posony Katinka ügyvéd (ügyvéd címe.) által képviselt felperes (felperes címe) felperesnek – a Nyíri Ügyvédi Iroda (ügyvéd címe, ügyintéző: dr. Nyíri Csaba ügyvéd) által képviselt alperes (alperes címe.) alperes ellen közérdekű adat kiadása iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2021. április 1. napján kelt 62.P.22.516/2020/11. számú ítélete ellen a felperes 12. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és kötelezi az alperest, hogy a 15 napon belül küldje meg a felperesnek a e-mail címl e-mail címre a település1-település2 vasútvonal újjáépítési beruházás magyarországi szakaszának fejlesztése, kivitelezése és finanszírozása tárgyában Magyarország Kormánya és a bank1 Bank között aláírt hitelszerződést.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 180.000 (Száznyolcvanezer) forint együttes első- és másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A felperes a pert megelőző kérelmével azonos adatkörre vonatkozóan, az Alaptörvény N. Cikk (1) bekezdésére, VI. cikk (3) bekezdésére, IX. cikk (1) bekezdésére, 36. cikk (2) bekezdésére, 37. cikk (1) és (2) bekezdésére, 39. cikk (1) és (2) bekezdésére, az Infotv. 3. § 5. pontjára, 26. § (1) bekezdésére, 30. § (5) bekezdésére, 31. § (1) és (3) bekezdésére, továbbá a 34/1994. (VI. 24.) AB, a 64/1991. (XII. 17.) AB, a 12/2004. (IV. 7.) AB, valamint a 29/2014. (IX. 30.) AB határozatokra alapított keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül a

felperes részére a e-mail cím1 e-mail címre elektronikusan megküldve adja ki a település1-település2 vasútvonal újjáépítési beruházás magyarországi szakaszának fejlesztése, kivitelezése és finanszírozása tárgyában Magyarország Kormánya és a bank1 Bank között aláírt szerződést, mint közérdekű adatot. Amennyiben ezen elsődleges kereseti kérelmet a bíróság elutasítja másodlagosan kérte, hogy kötelezze az alperest az alábbi kérdések megválaszolására: a) pontosan milyen szempontok alapján és milyen konkrét információkra alapozva látja Magyarország külpolitikai-külgazdasági érdekeinek illetéktelen külső befolyástól mentes érvényesítését veszélyben; b) melyek Magyarországnak azok a külpolitikai és külgazdasági érdekei, amelyek sérülhetnek azzal, hogy a közpénzeket érintő szerződéses kötelezettségvállalást a nyilvánosság megismeri. Perköltségigényét a 32/2003. (VIII. 22) IM rendelet 2. § (1) bekezdése és a csatolt megbízási szerződés alapján felszámított ügyvédi munkadíjban jelölte meg, a keresetlevélre vonatkozóan 80.000 forint, minden további beadványára és a tárgyaláson való megjelenésére is esetenként 20.000 forint költségigénnyel élt.

[2] Érvelése szerint a kiadni kért adatok közérdekű adatok, mivel a magyar adófizetők által finanszírozott beruházással kapcsolatos hitelszerződésekről van szó, a formális jogszabályi felhatalmazásra való hivatkozást elégtelennek tartotta, s arra tekintettel, hogy már aláírt szerződésekről van szó, azt sem látta igazoltnak, hogy miért és mennyiben befolyásolná Magyarország külgazdasági érdekeit az adatok kiadása. A pert megelőzően kapott válaszokból arra következtetett, hogy a szerződés nem tartozik a minősített adatok védelméről szóló 2009. évi CLV. törvény hatálya alá. Hangsúlyozta, hogy a hivatkozott alkotmánybírósági határozatok szerint nem elegendő az adatok nyilvánosságának korlátozásához a jogszabályokra való formális hivatkozás, az adatkezelőnek részletes és a korlátozás valós indokait visszakövethető módon rögzítő indokolással kell az adatkérőt tájékoztatnia.

[3] Mivel az alperes az adatkiadás iránti kérelemre adott 2020. augusztus 28-i válaszában a 2020. június 27. napján hatályba lépett település1-település2 vasútvonal újjáépítési beruházás magyarországi szakaszának fejlesztéséről, kivitelezéséről és finanszírozásáról szóló 2020 évi XXIX. törvény 2. § (3) és (4) bekezdésére hivatkozással tagadta meg a kérelem teljesítését, a felperes e jogszabályhelyeket alaptörvény-ellenesnek állítva a Pp. 131. §-a alapján kérte az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezését. Arra hivatkozott, hogy az meghatározatlan fogalmak alapján, egyetlen személy diszkrecionális jogkörébe utalja a közpénzeket érintő adatok titkosítását, s ez valós és érdemi jogorvoslat nélkül az adatok nyilvánossághoz fűződő közérdek aránytalan korlátozását eredményezi. Hangsúlyozta, hogy azzal, hogy a 2020. évi XXIX. törvény a perbeli beruházást kiemelten közérdekű beruházásnak tekintette és önálló titkosítási lehetőséget rendelt el, ezzel kivonta a szerződést és annak teljes megvalósítását a jogi és nyilvánossági kontroll alól.

[4] Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte, a jogi képviselő munkadíjából álló perköltségét az elsőfokú eljárásra vonatkozóan összesen 66.000 forint + áfa összegben számította fel az IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján.

[5] Elsődlegesen azzal érvelt, hogy a keresetlevelet a Pp. 170. § (2) bekezdés a) és d) pontja, valamint (3) bekezdés d) pontja és a 170. § (4) bekezdése tekintetében hiányosnak találta, ezért azt a Pp. 176. § (1) bekezdés j) pontja szerint az elsőfokú bíróságnak vissza kellett volna utasítania, előadása szerint jogszerűen tagadta meg az adatok kiadását a 2020. évi XXIX. törvény 2. § (3) és (4) bekezdése alapján, ugyanis a megtagadás jogszabályi kötelezettsége volt, és annak okát a jogszabályban előírtaknak megfelelően megindokolta, annál bővebb részletességgel azt előadni nem köteles, így eljárása során semmilyen jogszabályt nem sértett meg. Ellenezte az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezését, mivel az Infotv. 27. § (2) bekezdés f) pontja lehetővé teszi külügyi kapcsolatokra tekintettel a közérdekű és közérdekből nyilvános adatok megismeréséhez való jog korlátozását. A felperes által alaptörvény-ellenesnek hivatkozott jogszabályhely kapcsán kifejtette, hogy az mind a közérdek-tesztnek, mind a szükségesség-arányosság követelményeinek megfelel, az abban foglalt korlátozás szükséges és az elérni kívánt célhoz képest arányos. Visszautasította, hogy kizárólag a szerződő partner véleményét tartotta volna szem előtt, s hangsúlyozta, hogy Magyarország külpolitikai és külgazdasági érdekeit mérlegelte. Hangsúlyozta, hogy a közérdekű adatok megismeréséhez fűződő jog nem korlátozhatatlan, így a felperes által hivatkozott jogszabályhely nem alaptörvény-ellenes, azzal szemben van érdemi jogorvoslati lehetőség.

[6] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 63.500 forint perköltséget. Az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdése, 39. cikk (2) bekezdése, az Infotv. 1. §-a, 3. § 5. pontja, 26. § (1) bekezdése, 27. § (1) bekezdése és 2. § f) pontja, 28. § (1) bekezdése, 30. § (5) bekezdése és 31. § (2) bekezdése, valamint a Magyarország Kormánya és a ország1 Kormánya között a település1-település2 vasútvonal újjá építési beruházás magyarországi szakaszának fejlesztése, kivitelezése és finanszírozása kapcsán született egyezmény kihirdetéséről szóló 2016. évi XXIV. törvény 2. §-a és 3. §-a, valamint az Egyezmény 2. cikk 1. pontja 3. cikk 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7. és 8. pontja, továbbá a már hivatkozott 2020. évi XXIX. törvény preambuluma, 1. §-a, 2. § (1), (2), (3) és (4) bekezdése alapján, előrebocsátva, hogy a keresetlevél megfelelt a Pp. 170., 171. §-ában foglaltaknak, arra az álláspontra helyezkedett, hogy az alkotmánybírósági eljárás kezdeményezésére irányuló kérelem nem alapos, ugyanis a 2020. évi XXIX. törvény 2. § (3) és (4) bekezdése nem alaptörvényellenes. A közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez való alkotmányos alapjog szigorú feltételek mellett törvénnyel korlátozható (Infotv. 27. § (2) bekezdés f) pontja). A felperes által vizsgálni kért jogszabályi rendelkezések szövege világos, közérthető, megfelelő eljárásrendet és időbeli korlátot tartalmaz, továbbá az egyezmény 3. cikkének 5-8. pontjaiban írtaknak is megfelel, így nem eredményezik a közérdekű adatok nyilvánosságához fűződő közérdek aránytalan, alaptörvény-ellenes sérelmét.

[7] Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint a kiadni kért adatok nem vitásan az alperes kezelésében állnak és a felek azok közérdekű adat voltát sem vitatták, azonban az adatok kiadásának megtagadása jogszerű volt. Alaposnak fogadta el az alperesnek a 2020. évi XXIX. törvény 2. § (3) és (4) bekezdésére történt hivatkozását azzal, hogy az alperes a pert megelőző válaszában is a megfelelően megjelölt törvényes, indokkal tagadta meg az adatok kiadását, miután a külgazdasági ügyekért felelős miniszter Magyarország külpolitikai, külgazdasági érdekeit mérlegelve és a ország1 Kormányának álláspontját beszerezve hozta meg döntését. A másodlagos kereseti kérelmet is elutasította arra hivatkozással, hogy nem

volt jogszabályi kötelezettsége az alperesnek, hogy a kereseti kérelemben írt módon részletesebb tájékoztatást adjon az adatkiadás megtagadása esetére: elegendő volt annak közlése, hogy az adatok megismerése a külpolitikai és külgazdasági érdekek illetéktelen külső befolyástól mentes érvényesítését veszélyezteti. Kifejtette, hogy a felperes által elvárt részletesebb tájékoztatás a törvény céljával ellentétes eredményre vezetne, s az alperes a jogorvoslati lehetőségekről is tájékoztatta a felperest.

[8] A perköltség viseléséről a Pp. 83. § (1) bekezdésére és 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ára és 4/A. §-ára hivatkozással határozott arra tekintettel, hogy az alperes ügyvédi munkadíjból álló költsége 50.000 forint + áfa volt; rögzítette továbbá, hogy az eljárás az Itv. 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján illetékmentes.

[9] Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést a Pp. 369. § (2) bekezdése és a (3) bekezdés c) és d) pontjai, valamint a 383. § (2) és (3) bekezdése alapján. Elsődlegesen kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását, az alperes kötelezését a kereset szerinti közérdekű adatok kiadására. Másodlagosan az elsőfokú eljárásban hozott 9-I. sz. végzés felülvizsgálata eredményeként a per felfüggesztése mellett továbbra is kérte az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezését a 2020. évi XXIX. törvény 2. § (2) és (3) bekezdésének alaptörvény-ellenessége megállapítása iránt. A másodfokú eljárásra vonatkozóan az IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontjára alapítottan 20.000 Ft költségigényt terjesztett elő

[10] A Pp. 163. § (2) és (3) bekezdése, a 322. §-a, 365. § (2) bekezdése, az Infotv. 30. § (5) bekezdése és 31. § (1) bekezdése, valamint az Alaptörvény N. cikkének (1) bekezdése, a VI. cikkének (3) bekezdése, IX. cikkének (1) bekezdése, valamint a 36-44. cikkei alapján adta elő érvelését mind az Alkotmánybíróság eljárásának szükségessége, mind pedig a kereset megalapozottsága tárgyában. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság a 2020. évi XXIX. törvény (2) és (3) bekezdésére való pusztá hivatkozás mellett utasította el a keresetet, mely nem felel meg az Alkotmánybíróság azon gyakorlatának, miszerint főszabályként az adatok nyilvánosságának érvényre juttatását kell támogatni és a korlátozási lehetőségeket megszorítóan kell értelmezni, továbbá s a nyilvánosság korlátozásának szükségesnek és arányosnak is kell lennie, mely körülményeket csak valós és tényleges érdemi indokolás mellett lehet elbírálni. Hiányolta, hogy az alperes még csak állítások szintjén sem kísérelte meg a megtagadási okok indokoltságát és valós okszerűségét előadni, illetve alátámasztani. Bizonyítatlannak találta, hogy Magyarország külgazdasági vagy külügyi érdekei sérelmének valós és tényleges veszélye áll fenn, a mérlegelést a bíróság - amennyiben az létezik - a ország1 nyilatkozata alapján végezhetné volna el. Hivatkozása szerint önmagában az a tény, hogy egy beruházás külföldi részvétellel valósul meg, nem jelenti, hogy annak részletei megismerése valós veszélyt jelentene az ország külgazdasági vagy külpolitikai érdekeire, hiszen ha ez így lenne, egyetlen uniós vagy más támogató ország által biztosított forrásból megvalósuló nagyberuházás részleteit sem lehetne megismerni. Számos nagyberuházás tárgyi adatai, részletei már megismerhetővé váltak, és nem sérültek Magyarország külgazdasági érdekei pl. a kínai partnerrel kötött vakcina-beszerzési szerződés esetében, a Paks II. beruházással kapcsolatos szerződés esetében (bizonyos adatok felismerhetetlenné tétele mellett). Ez utóbbi beruházás kapcsán hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.21.193/2016/9. számú ítéletének indokolására és arra, hogy az adatelv szem előtt tartása

azzal az eredménnyel járhat, hogy bizonyos adatok kitakarásának lehetősége mellett a közpénzek felhasználásának ellenőrzését biztosító szerződések teljes egészében nem zárhatók el a nyilvánosság elől.

[11] Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem az Infotv. 30. § (5) bekezdésének megfelelően járt el. Mivel az adatkezelő mérlegelési lehetőségét biztosítja a 2020. évi XXIX. törvény, a megtagadás alapját szűken kellett volna értelmezni, összevetve a megtagadás alapjául szolgáló közérdeket az adat megismerésére irányuló igény teljesítéséhez fűződő közérdekkel, hasonlóképpen az üzleti titokra vonatkozó szabályok esetében szükséges mérlegeléshez. Ekként épp úgy, mint ahogyan a törvény a külügyminiszter részére sem kötelezően írja elő az adatok kiadásának megtagadását, hanem mérlegelést tesz szükségessé, a bíróságnak is el kellett volna végeznie a pusztán jogszabályi hivatkozásokon túlmutató tényleges, valós és okszerű vizsgálódást abban a körben, hogy milyen külügyi-külgazdasági érdek áll fenn, mely szükségessé teszi az adatkiadás megtagadását. Az, hogy a teljes hitelszerződéseket elzárja a nyilvánosság elől az elsőfokú bíróság, ellentétes mind a kialakult bírói gyakorlattal, a törvény rendelkezésével, valamint azzal az alkotmányos elvvel, hogy a közpénzeket érintő, főként az állam eladósodásához vezető szerződések információja az átláthatóság és közérdekű nyilvánosságra főszabálya szerint megismerhetők. A hivatkozott ügyben is felhívta a másodfokú bíróság figyelmét arra, hogy bár vannak olyan információk, melyek az adatkezelő érdekeit aránytalanul sérthetik, azok kitakarása lehetséges, ez azonban nem jelenti azt, hogy kötelező ezeknek az adatoknak az elrejtése, tehát a nyilvánosság korlátozásánál is arra kell helyezni a hangsúlyt, hogy főszabály a nyilvánosság, s csak lehetőség a korlátozás.

[12] Kiemelte, hogy a 2016. évi XXIV. törvénnyel kihirdetett egyezmény sem tartalmaz olyan rendelkezést, mely felülírná akár az Alaptörvény vagy az Infotv. adatokkal kapcsolatos rendelkezéseit, sőt preambulumban hangsúlyozza, hogy figyelembe veszi, hogy Magyarország az Európai Unió tagállama és számításba veszi a felek jogszabályait, nemzetközi kötelezettségeit, ideértve Magyarországnak az Európai Unió jogából fakadó kötelezettségeit. Állítása szerint amennyiben az alperes valóban megvizsgálta, hogy a beruházás részleteinek, a hitelszerződés feltételeinek nyilvánossága sérti az ország külgazdasági érdekeit, legalább nagyságrendileg meghatározható, hogy melyek ezek az érdekek. A partner állammal való jó kapcsolat fenntartásának szándéka nem elegendő az alapjogi korlátozáshoz.

[13] Az alkotmányossággal kapcsolatos aggályai körében előadta, hogy a támadott törvény egyetlen személyi diszkrecionális döntésébe utalja a nyilvánosságkorlátozást. Alaptörvényellenesnek tartotta, hogy a döntéshozatal során csupán a ország1 állásfoglalását kell beszereznie, de arról, hogy a magyar közérdeket ki képviseli, a törvényben nincs szó, s ott eljárásjogi szabályok, határidők, konkrét szempontrendszer sincs rögzítve. Hivatkozása szerint a külügyi-külgazdasági érdek sem definiálható, így az erre való hivatkozással történő korlátozás a normavilágosság követelményeknek sem felel meg. A 10 éves titkosítási határidő sem jelent megfelelő alkotmányossági garanciát, hiszen a jelenlegi kötelezettségvállalás nyilvánosság-kontrollját nem lehet 10 év múlva elvégezni. Arra is hivatkozott, hogy az egyezmény releváns pontjai sem zárják ki a magyar jogszabályok és alkotmányos követelmények alkalmazását. A konkrét know-how, fejlesztés bizonyos részletei képezhetnek üzleti titkot, ez azonban nem jár a teljes szerződés titkosságával, sőt az egyezmény 9. pontja

szerint az egyezményben foglaltak alapján egyik fél illetékes szerve vagy kijelölt szervezete sem tagadhatja meg az adott félre, illetékes szerve vagy kijelölt szervezetre nézve kötelező erejű, jogszabályban megszabott vagy hatáskörrel rendelkező bíróság által elrendelt információ átadását. Az egyezmény nem általánosságban tiltja a nyilvánosságot, hanem bizonyos információk esetén hozzájáruláshoz köti. Mindezzel együtt a magyar törvényeket az egyezménnyel érintett feleknek is be kell tartaniuk, tehát az adatnyilvánosság nem korlátozható. Összességében a 2020. évi XXIX. törvény 2. § (3) és (4) bekezdését azért találta alaptörvény-ellenesnek, mert nem felel meg a normavilágosságnak, nincs érdemi jogorvoslati lehetőség és túlzottan kiterjesztően rendelkeznek a közérdekű adatok nyilvánosságának korlátozásáról.

[14] Az érdemi jogorvoslati lehetőség vonatkozásában azt állította, hogy a per megindításának formális lehetősége nem jelent valós érdemi felülvizsgálatot, amennyiben csupán egyféle döntést hozhat a bíróság. Továbbra is hivatkozott a közérdekű adatok megismeréséhez való jog kitüntetett alkotmányos védelmére, az információs szabadságot korlátozó törvények megszorító értelmezésére, az állami működés átláthatóságának biztosítására, a törvényi garanciákat nélkülöző, szabad belátáson alapuló titkosítási felhatalmazás alaptörvény-ellenességére, a korlátozás szükségességének, célhoz kötöttségének és arányosságának szem előtt tartására.

[15] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében kérte a felperes fellebbezésének elutasítását, az ítélet helybenhagyását, annak megalapozottságára és helyes indokaira tekintettel. Kérte továbbá, hogy a másodfokú bíróság marasztalja felperest a másodfokú eljárás perköltségeiben. A fellebbezési ellenkérelem előterjesztése kapcsán 8 munkaóra számított az IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdés alapján 24.000 forint + áfa ügyvédi díjat számít fel. Kérte az ügyben tárgyalás megtartását.

[16] Érvelése szerint a felperes fellebbezésében alaptalanul hivatkozott az adatkiadás alapjául szolgáló tények hiányára, mivel a felperes által elvárt részletesebb tájékoztatás épp a törvény céljával ellentétes eredményre vezetne. Hivatkozása szerint a jogszabályi előírásoknak megfelelően, kellő részletességgel tájékoztatta a felperest az adatkiadás megtagadásának tényéről és annak indokairól, ugyanis kizárólag a 2020. évi XXIX. törvény 2. § (3) bekezdésében írt feltételek fennállásának tényéről kellett tájékoztatnia a felperest. Nem volt jogszabályi kötelezettsége, hogy a felperes másodlagos kereseti kérelmében szereplő módon, részletesebb és konkrétabb tájékoztatást adjon meg számára az adatkiadás megtagadása esetére. Indokolásával tehát tett eleget tett az Infotv. követelményeinek, ugyanis Magyarország külpolitikai és külgazdasági érdekeinek konkrét megjelölését egyik hivatkozott jogszabály sem írja elő. A megtagadás alapja a külgazdasági ügyekért felelős miniszter szerint fennáll, így az alperes jogszerűen járt el. Az alperesnek nem volt kötelessége bizonyítani a perben, hogy az adatok nyilvánossága ténylegesen veszélyezteti-e Magyarország külgazdasági érdekeit. Ez azonban nem jelenti azt, hogy ennek vizsgálata ne történt volna meg az alperes részéről, az alperes döntése nyilvánvalóan ezen vizsgálat mérlegelését követően született meg. Az alperesnek jelen perben azt kellett bizonyítania, hogy a megtagadás jogszerű volt, ezt pedig az alperes által a megtagadásban hivatkozott jogszabályok alátámasztják. Tévesnek tartotta a kínai vakcinabeszerzésre és a Paks II. beruházásra való hivatkozást, mivel jelen ügyben a 2020. évi XXIX. törvény hivatkozott

bekezdései egyértelműen tiltják meghatározott feltételek fennállása esetén a szerződés nyilvánosságra hozatalát és ezen feltételek jelen esetben fenn is állnak. Ezen jogszabályi rendelkezések nem tesznek különbséget az iratok meghatározott részei megismerhetőségét illetően, az adatkiadás megtagadását egyértelműen előírják. Hangsúlyozta, miszerint az elsőfokú bíróság nem azon érvelés nyomán hozta meg ítéletét, hogy önmagában az a körülmény, hogy egy beruházás külföldi elem részvételével valósul meg, annak nyilvánossága szükségképpen sérti a külgazdaság érdekeit. Kiemelte továbbá, hogy a felperes kérelme korábban nem irányult a szerződés meghatározott részeinek kiadására, bizonyos részek kitakarása mellett, így a felperes e körben tett hivatkozásai kapcsán azokra jogot nem alapíthat, az határozott kereseti kérelemnek nem minősülhet.

[17] Az alaptörvény-ellenesség hiányára hivatkozással továbbra is előadta, hogy a nyilvánosság-korlátozás feletti érdemi bírói jogorvoslat lehetőségét az Infotv. 31. § (3) és (5) bekezdései teszik lehetővé, a 2020. évi XXIX. törvény 2. § (3) bekezdésében található fogalmak nem hiányosak vagy tisztázatlanok. Az Infotv. 27. § (2) bekezdés f) pontja teszi lehetővé külügyi kapcsolatokra tekintettel a törvény általi korlátozást, így ezen jogszabályi rendelkezésen alapul az adatok titkosításának jogszerűsége. Hangsúlyozta, hogy elsődlegesen nem a szerződő partner véleményét, hanem Magyarország érdekeit szem előtt tartva döntött a partner álláspontját is figyelembe véve.

[18] A másodfokú bíróság 2021. szeptember 9. napján tartott tárgyalásán közölt figyelmeztetés alapján a felperes kérte, hogy vegye figyelembe az elsőfokú bíróság nem megfelelő anyagi pervezetését (Pp. 369. § (4) és 370. § (4) bekezdés).

[19] A fentiekben hivatkozott felhívás alapján az alperes zártan kezelendő iratként csatolta azt a „Scriptament” – Nyílt irat elnevezéssel ellátott okiratot, melyben a magyar fél ismertette, hogy a település1-település2 vasútvonal újjáépítési beruházással kapcsolatos közérdekű adatigénylés teljesíthetőségéről Magyarország külpolitikai, külgazdasági érdekeit mérlegelve és a ország1 Kormányának álláspontját megismerve és azt figyelembe véve a Külgazdasági és Külügyminiszter dönt, s a kínai fél megkeresésére válaszolva rendelkezésre bocsátotta azt a listát, mely – a dátum és a dokumentum neve szerint táblázatba foglaltan – tartalmazza, hogy melyek azok az információk, melyek bizalmasan kezelendők és nyilvánosságra nem hozhatók. Arra hivatkozott tovább, hogy az Infotv. 31. § (2) bekezdése vonatkozásában nincs a jogszabályokban kifejtve, hogy a megtagadási okot az alperesnek milyen módon kell bizonyítania, a fentiekkel pedig bizonyítottnak tekintette, hogy mely külügyi kapcsolatokra tekintette, mely tények alapján tagadja meg az adatkiadást.

[20] A fellebbezés alapos.

[21] Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a per tárgya az alperes kezelésében álló közérdekű adat kiadása, s csupán az adatkiadás korlátozhatósága kérdéses. Az Infotv. 27. § (2) bekezdés f) pontja szerinti korlátozás akkor jogszerű, ha a korlátozást

olyan törvényi rendelkezés írja elő, mely kitér az adatfajta meghatározására, s a korlátozást alkalmazó, azaz a kérelem teljesítését megtagadó adatkezelő közli és bizonyítja, mely külügyi kapcsolatra tekintettel mely tények alapján tagadja meg az adott adatfajtahoz tartozó közérdekű adat tekintetében az adatszolgáltatást.

[22] A 2020. évi XXIX. törvény 2. § (3) és (4) bekezdésének értelmezése nyomán a másodfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a fellebbezésben írtakkal szemben az Alaptörvénybe ütközés nem áll fenn: a 2020. évi XXIX. törvény 2. § (3) bekezdése az Infotv. 27. § (2) bekezdésének megfelelően meghatározza az adatfajta, melyre a korlátozás vonatkozik: eszerint a nyilvánosság korlátozása alá esik minden adat, mely a beruházással összefüggésben megkötött szerződésekben és az azok előkészítésével, megkötésével kapcsolatos iratokban szerepel. A 2020. évi XXIX. törvény 2. § (3) bekezdés ugyancsak megfelel az Infotv. 27. § (2) bekezdés f) pontjában írtaknak, mivel meghatározza: a külügyi kapcsolatokra tekintettel történő adatkiadást olyan adatok tekintetében kell megtagadni, melyek nyilvánossága Magyarország külpolitikai, külgazdasági érdekeinek illetéktelen külső befolyástól mentes érvényesítését veszélyezteti. A nyilvánosság korlátozását a törvény szóhasználatával („ha”) egyértelműen feltételhez köti: veszélyeztetés hiányában az adatok kiadása nem tagadható meg.

[23] Azon túl, hogy az igény teljesíthetőségéről a 2020. évi XXIX. törvény 2. § (4) bekezdése szerinti döntési mechanizmus alapján a miniszter dönt, a perben nem elégséges a (3) és (4) bekezdésekre való hivatkozás: hasonlóképpen a döntés-előkészítő adatok Infotv. 27. § (5) bekezdése szerinti korlátozott nyilvánossága esetében irányadó joggyakorlathoz, a jelen perben az alperesnek kellett volna előadnia, s vitatás esetén bizonyítania, hogy az adatok kiadását alappal tagadta meg: a 2020. évi XXIX. törvény 2. § (3) bekezdés szerinti szerződésekben és iratokban rögzített adatokat azok közlése nélkül, körülírással meghatározva – elkerülve azok közlését – érvelésének annak elemzésére kellett volna kierjednie, hogy ezen adatok nyilvánossága miképpen veszélyezteti Magyarország pontosan meghatározandó külpolitikai, külgazdasági érdekeinek illetéktelen külső befolyástól mentes érvényesítését. A 2. § (4) bekezdés szerinti mérlegelés alapjául tehát nemcsak a szerződő partner kötelezően beszerzendő álláspontja szolgál, hanem a jelen perben előadandó és bizonyítandó tények is. A jogszabályra, a szerződő fél és a miniszter álláspontjára való pusztán hivatkozás alapján a kereset nem utasítható el.

[24] A másodfokú eljárásban Fővárosi Ítéltábla a Pp. 376. § (1) bekezdés a) pontja szerint tárgyalást tartott, s a Pp. 237. § (2) bekezdése, 369. § (4) bekezdése és 370. § (4) bekezdése alapján elvégzett anyagi pervezetés folytán az alperes a miniszteri mérlegelést és a kínai kormány álláspontját közölte, azonban a fentiek szerinti érvelést tartalmazó, elemző tényelőadás elmaradt. A zártan kezelt okirati bizonyíték a kiadni kért szerződés adatait nem tartalmazta, s nem tartalmazott olyan tényeket sem, melyek alapján arra lehetne következtetni, hogy az adatok kiadásának megtagadása során az eljáró miniszter mely adatokból, tényekből, mely szempontok mérlegelését követően vonta le azon következtetését, hogy az adatok kiadása veszélyezteti Magyarország külpolitikai, külgazdasági érdekeinek illetéktelen külső befolyástól mentes érvényesítését, illetve Magyarország külügyi kapcsolatait.

[25] Az alperes által csatolt, zártan kezelt magyar nyelvű „Scriptament – Nyílt irat” (melyen feltüntetésre került, hogy az Infotv. 27. § (5) bekezdése szerint 10 évig nem nyilvános) releváns tartalma a 2020. évi XXIX. törvény 2. § (4) bekezdésére való hivatkozás mellett annak rögzítése, hogy a magyar fél megismerte a kínai fél álláspontját. Az irat angol és kínai (mandarin) nyelvű, magyar fordítással ellátott melléklete alapján megállapítható, hogy az alperes a felhívásnak abban a részben eleget tett, hogy ezen okirat ugyanis felsorolja a szerződéskötéshez kapcsolódó okiratokat és köztük magát a kölcsönszerződést is. A kapcsolódó iratokból esetenként konkrétan megnevezve kiemelésre került, mely adatok nem nyilvánosak, más esetekben, így a kölcsönszerződés kapcsán is általánosságban került meghatározásra, hogy a teljes okirat vonatkozásában tilalmas annak megoszthatósága. Ezen felül azonban az adatnyilvánosság korlátozása kapcsán a fentiek szerinti, részletes tényelőadásra és érvelésre kiterjedő alperesi előadás elmaradt.

[26] A hitelszerződést az alperes nem csatolta, így annak tartalma a másodfokú bíróság előtt ismeretlen. Erre tekintettel nem volt abban a helyzetben, hogy az adatelv alapján meghatározhassa az okirat azon adatait, melyekre vonatkozóan az adatkiadást elrendelhetette volna, így az alperest a teljes irat kiadására kötelezte, a keresetben előadottakkal azonosan.

[27] A fentiek alapján a másodfokú bíróság az elsődleges fellebbezési kérelmet alaposnak találta, a másodlagos kérelem vizsgálata az eventuais tárgyi halmazatot alkotó fellebbezési kérelmek esetében szükségtelen (Pp. 342. § (4) bekezdés). Erre tekintettel a bíróság a Pp. 383. § (1)-(2) bekezdése alapján az elsőfokú határozatot egészében megváltoztatta.

[28] A másodfokú bíróság a perköltség viseléséről a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján rendelkezett: a felperes a keresetlevél mellett az elsőfokú eljárásban válasziratot terjesztett elő és megjelent az elsőfokú tárgyaláson, majd fellebbezése mellett a másodfokú eljárás során tartott két tárgyaláson vett részt. Erre tekintettel jogi képviselője alappal számított fel a keresetlevélre eső 80.000 forint ügyvédi munkadíj mellett további 40.000 forintot az elsőfokú, 60.000 forintot a másodfokú eljárásra vonatkozóan, Mindezek figyelembevételével a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 81. § (1) és (5) bekezdése és 83. § (1) bekezdése szerint rendelkezett a perköltség viseléséről.

[29] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján illetékmentes, ezért a fellebbezési illetékről való rendelkezést a másodfokú bíróság mellőzte.

Dr. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

Dr. Karaszi Margarita s.k.
előadó bíró

Dr. Mózsik Tímea s.k.
bíró